

1922-04-20

AFSENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

MODTAGER

Laura Warberg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Astrid Warberg-Goldschmidt
arbejdede i forsikringsselskabet
Rossia.

De rystende tilstande handler
formodentlig om, at Adolph/Agraren
Larsen, som var gift med
Johanne/Junge, var alkoholiker. Flere
familiemedlemmer forsøgte i perioder
at få Johanne til at forlade ham for en
periode, så han kunne indse, at han
skulle afvænnnes.

Afsendersted:

Rossia

Afsenderinfo (lakstempel, adresse
m.m.):

Kontorets navn er skrevet øverst s. 1

Modtagersted:

Kerteminde, Kærbyhus

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuerten

Omtalte personer:

Margrethe Benzon

Ellen Branner

Thora Branner

- Gad, Frøken

- Grandjean

- Hartmann, frk.

- Jahn, stenografilærer

Inga -, Malmø

Astrid Møller

Janna Schou

Jørgen Schou

Christine Swane

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB2490

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Gave til Østfyns Museer fra en
efterkommer af Astrid Warberg-
Goldschmidt

DOKUMENTINDHOLD

Det er skrækkeligt for Johanne/Junge, men hun holder jo af ham. Han accepterer vel ikke, at hun får en bestyrer, mens han tager noget skovarbejde.

Astrid har lavet et katalog for Christine Swane og fået et billede for det. Hun har også renskrevet for en arkitekt - hun snød sig til at gøre det i arbejdstiden. Og Astrid skal oversætte en tekst fra svensk til dansk. Omkring 1. juli tager Astrid til Harzen med en kollega. Jørgen/Buf Schou tager imens datteren med til Kerteminde.

TRANSSKRIFTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

Fru Laura Warberg

Kærbyhus

Kerteminde

Fyen.

[Fortrykt på hovedet på kuvertens bagside:]

Reinsurance Company "Rossia".

Bornholmegade 8. Copenhagen K.

[Håndskrevet:]

afs. A Warberg

Rolfsvej 17, 4

F.

[Poststempel]

[Maskinskrevet i brevet:]

Rossia, den 20. April. 1922.

Kæreste Mor!

Tak for dit sidste Brev. Det er rigtignok rystende Tilstande at høre om – hvor er det dog skrækkeligt altsammen. Og saa bestaar jo Ulykken til syvende og sidst deri, at Junge bliver ved at holde af ham – ellers var Sagen jo langt mindre kompliceret. Men der er jo i Virkeligheden ikke noget at stille op med – for det maa man bøje sig. Ja, Livet er sandelig fuldt af Urimeligheder. Gid dog Junge paa en eller anden Maade kunde komme ud af det altsammen – men han går vel aldrig ind paa, at hun faar en Bestyrer, mens han gaar paa Skovarbejde – det er jo ogsaa haarde Konditioner for en Mand at gaa ind paa, jeg kan slet ikke tænke mig, at han gør det. Jeg er meget spændt paa at høre, hvad det bliver til med det alt sammen. Det er frygteligt for mig at høre, at Junge blev forskrækket, da mit Brev kom, og troede, at jeg vilde bebyrde hende med mine Sorger, nej,

jeg plejer ikke at plage andre med mine Genvordigheder, jeg ved saa godt, at ingen i Verden kan hjælpe mig, og jeg synes da heller ikke, at jeg plejer at give noget saadant Udtryk i mine Breve.

Jeg har for Resten haft et Par smaa Lyspunkter i den senere Tid m.H.t. Ekstrafortjeneste. Først var der jo det Katalog, jeg lavede for Uglen, og for hvilket jeg fik det store dejlige Billede, som jeg hver Dag glæder mig saadan over. Saa fik jeg lige efter Paaske et Arbejde for en Architect (efter Telefonen) paa 10 Kr., jeg har jo lejet min Maskine ud, men jeg tog dristigt Arbejdet alligevel, haabende paa, at jeg fik Tid at skrive det heroppe – og virkelig, den første Dag efter Paaskeferien var her absolut intet – og det lykkedes mig at skrive hele Arbejdet – 10 Foliosider – uden at nogen mærkede det – og saa var de 10 Kroner tjent – og blev henlagt til det lille Gilde, som jeg agter at holde paa næste Fredag. Gæsterne bliver: Uglen, Tutte, Frøken Gad, evt. Margrethe Benzon, Fru Grandjean, Trisse, Frk. Hartmann (de tre sidste her fra Kontoret evt. Ellen Kramer [”evt Ellen Kamer” håndskrevet])

Saa fik jeg i Dag fra en fra en af Damerne heroppe, som jeg har anbefalet til Stenografundervisning hos Hr. Jahn, min tidligere Stenograflærer, en Anmodning om at ringe til ham, da han gerne vilde have mig til at besørge en svensk Oversættelse – jeg tager den frejdigt, skønt jeg paa ingen Maade kan oversætte fra Dansk til Svensk – men jeg vil ty til Ingas Assistance – ved fælles Hjælp maa det vel kunde lade sig gøre – og jeg vil gøre alt for at forbedre min Økonomi, for - - -

for tænk dig, jeg har nu næsten slaaet fast, at jeg i min 14 Dages Sommerferie rejser ned til Harzen – lokket af en Annonce i Politiken saalydende:

”I en højtliggende Fremmedpension i Wernigerode Harz kan modtages Gæster

”paa kortere og længere tid. Herlig Luft, god Forplejning garanteres. Pris fra

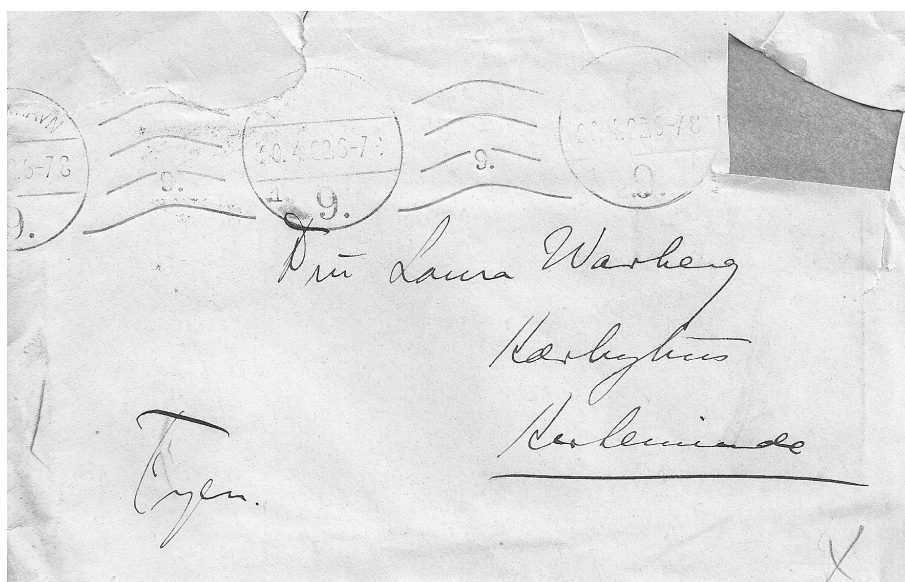
”2-3 Kr. pr. Dag. Refr. faas ved Henvendelse til Lindegaard, Dyrehaven, Nyborg.”

Vabehtar? Lyder der ikke godt? Jeg har straks skreven til Nyborg efter nærmere Oplysninger og saa har Frøken Hartmann (fra Bogholderiet) bestemt os til at følges ad derned, hun er en rigtig sød Pige, i hvert Fald et dannet Menneske – og alene var det jo ikke så sjov at rejse. Jeg ringede først til Tutte om hun ikke vilde med – for det var jo ikke saa lidt sjovere at rejse med en af Søstrene, men hun mente ikke at ville ofte det på sig selv. Jeg har jo mit Gratiale – mere end 200 Kr. kan jeg ikke præstere, men for den Sum maa det jo ogsaa nemt kunne gøres, naar man rejser direkte

derned og bliver paa eet Sted for en saa billig Pension. Vi studerer Landkortet i alle Pavser og er opfyldt af Rejselængsel – det ligger lige ved Brocken, hvortil vi maa kunne spadserere. Vi tager vistnok afsted den 1ste Juli. Saa tager Buf Nusset til Kerteminde i de 14 Dage – saa maa de fejre hendes Fødselsdag derovre, den 3die Juli. Det er lidt hårdt ikke at skulle have hende i Ferien, men jeg tror hun vil nyde godt af senere, at jeg forsøger at komme lidt i Orden.

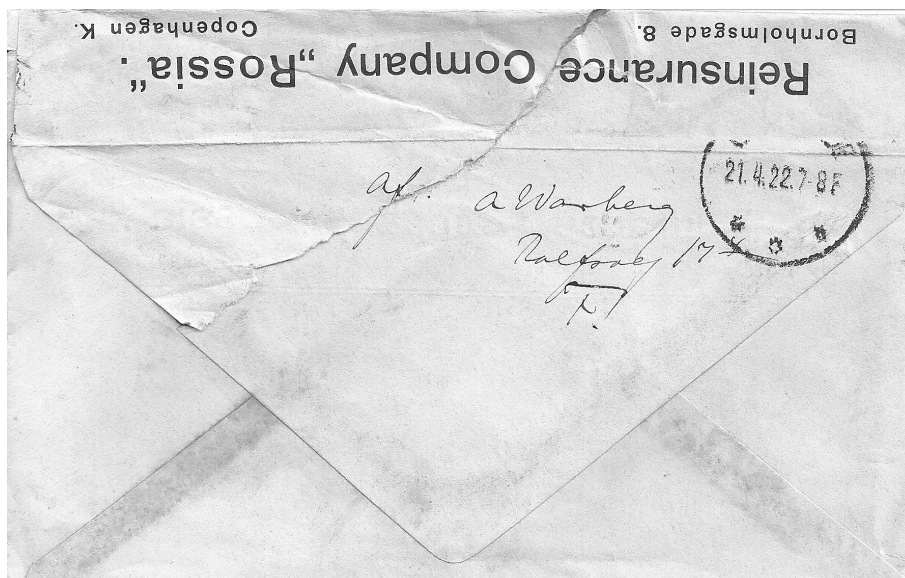
Ja, nu nærmer Klokken sig Gudskelov 5, saa er vi færdig med Slaveriet for i Dag, saa skal jeg hjem til et lille bedaarende Nus, det glæder jeg mig hver Dag til.

[Det følgende håndskrevet:] Mange Hilsner til Dig og Jer alle fra Din A.
p.s. Desværre tør jeg ikke tænke på at rejse til St. Jørgens Festen – alle Penge må spares nu!

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Rossia, den 20. April. 1922.

Kæreste Mor!

tak for dit sidste Brev. Det er rigtignok rystende Tilstande at høre om - hvor er det dog skrækkeligt altsammen. Og saa bestaar jo Ulykken til syvende og sidst deri, at Junge bliver ved at holde af ham - ellers var Sagen jo langt mindre kompliceret. Men det er der jo i Virkeligheden ikke noget at stille op med - for det maa man bølge sig. Ja, Livet er sandelig fuldt af Urimeligheder. Gid dog Junge paa en eller anden Maade kunde komme ud af det altsammen - men han gaar vel aldrig ind paa, at hun faar en Bestyrer, mens han gaar paa Skovarbejde - det er jo ogsaa haarde Konditioner for en Mand at gaa ind paa, jeg kan slet ikke tænke mig, at han gik det. Jeg er meget spændt paa at høre, hvad det bliver til med det altsammen. Det var frygteligt for mig at høre, at Junge blev forskrækket, da mit Brev kom, og troede, at jeg vilde bebyrde hende med mine Sorger, nej, jeg plejer ikke at plage andre med mine Genverdigheder, jeg ved saa godt, at ingen i Verden kan hjælpe mig, og jeg synes da heller ikke, at jeg plejer at give noget saadant Udtryk i mine Breve.

Jeg har for Resten haft et Par smaa Lyspunkter i den senere Tid m.H.t. Ekstrafortjeneste. Først var der jo det Katalog, jeg lavede for Uglen, og for hvilket jeg fik det store dejlige Billede, som jeg hver Dag glæder mig saadan over. Saa fik jeg lige efter Paaske et Arbejde for en Architect (efter Telefonen) paa 10 Kr., jeg har jo lejet min Maskine ud, men jeg tog dristigt Arbejdet alligevel, haabende paa, at jeg fik Tid at skrive det heroppe - og virkelig, den første Dag efter Paaskeferien var her absolut intet - og det lykkedes mig at skrive hele Arbejdet - 10 Foliosider - uden at nogen mærkede det - og saa var de 10 Kroner tjent - og blev henlagt til det lille Gilde, som jeg agter at holde paa næste Onsdag. Gæsterne bliver: Uglen, Tutte, Frøken Gad, evtl. Margrethe Benzon, Fru Grandjean, Trisse, Frk. Hartmann (de tre sidste herfra Kontoret. *af Ellen Brammer*)

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Saa fik jeg i Dag fra en af Damerne heroppe, som jeg har anbefalet til Stenografundervisning hos Hr. Jahn, min tidligere Stenograflærer, en Anmodning om at ringe til ham, da han gerne vilde have mig til at besørge en svensk Oversættelse - jeg tager den frejdigt, skønt jeg paa ingen Maade kan oversætte fra Dansk til Svensk - men jeg vil ty til Inges Assistance - ved fælles Hjælp maa det vel kunne lade sig gøre - og jeg vil gøre alt for at forbedre min Økonomi, for - - -

for tænk dig, jeg har nu næsten slaaet fast, at jeg i min 14 Dages Sommerferie rejser ned til Harzen - lokket af en Annonce i Politiken saalydende:

"I en højtliggende Fremmedpension i Wernigerode Harz kan modtages Gæster paa kortere og længere Tid. Herlig Luft, god Forplejning garanteres. Pris fra "2-3 Kr. pr. Dag. Refr. faas ved Henvendelse til Lindegerd, Dyrehaven, Nyborg."

Vabehar? Lyder det ikke godt? Jeg har straks skrevet til Nyborg efter nærmere Oplysninger og saa har Fruen Hartmann (fra Bogholderiet) og jeg bestemt os til at følges ad derned, hun er en rigtig sød Pige, i hvert Fald et dannet Menneske - og alene var det jo ikke saa sjov at rejse. Jeg ringede først til Tutte om hun ikke vilde med - for det var jo ikke saa lidt sjovere at rejse med en af Søstrene, men hun mente ikke at ville ofre det paa sig selv. Jeg har jo mit Gratiale - mere end 200 Kr. kan jeg ikke præstere, men for den Sum maa det jo ogsaa nemt kunne gøres, naar man rejser direkte derned og bliver paa eet Sted for en saa billig Pension. Vi studerer Landkortet i alle Pøvsær og er opfyldt af Rejselængsel - det ligger lige ved Brocken, hvortil vi maa kunne spædsere. Vi tager vistnok afsted den 1ste Julii. Saa tager Buf Nuset til Kerteminde i de 14 Dage - saa maa de fejre hendes Fødselsdag derovre, den 3die Juli. Det er lidt haardt ikke at skulle have hende i Ferien, men jeg tror hun vil nyde godt af senere, at jeg forstøjer at komme lidt i Orden.

Ja, nu nærmer Klokken sig Gudskelov 5, saa er vi færdig med Slaveriet for i Dag, saa skal jeg hjem til et lille bedaarende Nus, det glæder jeg mig hver Dag til.

p.s. Devarre for
ikke tænke på at købe
hvis De på den Tid
alle Pengene min søster har!

Mange Hilsener til dig
og alle fra din
A.